Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

aut loqui qd̃ ũ post silentiũ sonent ubi nõ possit
a'age' aliq̃d ũ ĩ opus erat nõ intelligit Non sub
iacet nature legib̃ a q̃ legẽ omis natura sortit
Neq; ĩ aliq̃ infirmitate a' demutatione efficiedi
detinet. qui esse modũ ẽ potestate sed'm d̃ dictũ
pat' possibilia ẽ oia sint ut qui sent̃ huiãnis nõ
capit cũ deo possit Sed ne tpe qd̃ se o'potentie
uiare fruiduit dicens Omia q̃ ainq; pr̃ fiat
eade et filio fiat sili. Non ẽ difficile ubi nõ ẽ
infirmitas. quia difficultati sbiacet impotẽs
efficiendi prius Difficultat' enim natum ĩfir
mitate ũitis ẽ Aliq̃ aĩ modũ non tset pnt̃
non tenet' lege infirmitat' Hoc idcirco de
monstrauit a nob ẽ. ne aut deus p̃ silentiũ
loqat̃ ad filiũ. aut filio post ignorationẽ stie
existãret' sed intelligentia nrãm natue ẽ
iuẽ significationib̃ instruendã. q̃ demonstri
aliq̃d ũ p loquente non intelligeret. et nõ nes
cat aliquid ũ sciendo existãret' Filius ainq;
die se nescire idcirco q̃ tacet. et pr̃em solũ id'
o scire ait q̃ solo unisibi nõ tacet Sz nõ cepit
ut dici has natue difficultates ut tãe sint
cũ ignorare desiterit. cũ audiat cũ pat' loq'
cepit Natue sue cũ eo tmq̃ unigenit̃ un
tate nõ ambigue docuit dicẽs. oia q̃ pris sunt
mea sunt Nõ enim ille nũc de optinendo loqat̃
est q̃ aliud ẽ existentis subsistentia sua esse
aliud ẽ in suis atq; id pin se ẽ. quoz unũ ẽ
possidere celũ. terã mũdũq; totũ. aliud ẽ sep̃m
in his significare que sua sunt Sua at' nõ ut
tmq̃ extrem subiacent̃ ꝓ q̃ ex suis tpe sbsistit
Hãc g' cũ omia q̃ pris sunt sua st' d̃ unitatis
significat̃ naturã non optentoz. munionẽ
Iam ad id qd̃ de sio acceptur spin stũ. lab̃
bat' aut oia q̃ pris st' mea st. Et ideo dicit d̃ meo
accipiet. ut dũ de sio accipit. ũ terã d̃ pris nõ
accipe existãret' ul' cũ de pris sumet nõ etiã
nõ de sio sumere intelligeret' Neq; enim d̃ crea
turis sumebat spis stis qui dei spis ẽ ut cer
tus uideat' accipere q̃ omia dei sunt. sed ideo
oia que pris st sua sunt ut qd̃ sumit ex filio
ne etiã non d̃ pris sumẽ intelleꝝ cũ oia q̃ pris
ẽnt. esse intelligeret' ex filio Hec igit' natum
non egnit ul' demutatione ul' intermutatione
ul' alteratione ut post ignorantiã stat. p̃
silentiũ intermiget. p̃ intermutationẽ audiat
Sed perfectũ ĩ statũ mento unitat̃ sue manẽs
ut habuit de deo natuitate ita tset et vnũ

sentiem Unũ sentiem aut' his nõ etiã nõ que
unũ sunt tenuit. sentiã sz et uoluntatem
ne qd̃ pat' sit. per intermutationẽ filio sint. ul' qd̃
uult pr̃ p significationẽ filio uellet. Sz cũ omia
q̃ pris st sua ẽnt. in ea esset. p̃ tente natue ne
aliud aliq̃d ꝗ pat' aut uellet a' sitet. Id d̃ mõ
stratione uetu natuitat̃ plerũq; ẽ d̃ monstratio
ad inbitu p sone cũ dicit Non ueni facẽ uolun
tatẽ meã. sed uoluntatẽ eius qui me misit Pat'
uoluntatẽ nõ sua fiat. dũ p uoluntatẽ eius qui se
misit significat et pr̃em Et aut' id ꝗm uelit
nõ ãbigue ostendit dicens pr̃ ꝗs dedisti m̃. uo
lo ut ubi ego sũ et ipi sint mecũ Cũ g' pr̃ uelit
nos cũ se esse ĩ quo sed'm aptũ elegit nos ante
costitutionẽ mũdi. et ipm illud filio uelit sz cẽ
nos secũ uolũtas a natum eadem ẽ que ad na
tuitat̃ significationẽ distinguit̃ in uolente
Non tmq; ignorat filio qd̃ non ignouit pater
neq; q̃ solo pat' sit idcirco nesciet et filio cũ ĩ unũ
tate natue pr̃ et filius maneant Qd̃ at' filius
nesciet ĩ quo omes thesauri sapie et stie abscon
diti sũt tacendi dispensatio sit. sic tpe dõis testatur
ẽ cũ q̃ renab̃ aplis de tpib̃ rũdit Non ẽ pr̃em
scire tpi que pr̃ posuit in sua pnt̃ cognitõ negnit̃
Neq; solũ negnit̃ ꝗ et solũ tacuit cognitõnis mlt̃
bet'. cũ sciet hec tpa non ẽ eoz ipm̃ certe nunc
p̃ resurrectionẽ de tpib̃ intermiget. quib̃ ante
intermiab̃ dẽm ẽ. ne filiũ quidẽ sciet Nec
uideri possit sed'm aut' intellexisse. nescire fi
liũ. cũ tpi cũ tmq̃ scientẽ eius ꝗ intermiget
Sed sacramentũ nesciendi discẽsacrẽm intelligẽ
tes esse tacendi. nũc p̃ resurrectionẽ. loquendi
tpis ũ ar̃ intimates ẽ intermiget Atq; illis filio
non iã se nescire aut. ꝗ q̃ nõ scire nõ sit eoz que
pater in pnt̃ sua posuerit Sed tmq; apli tp̃ qd̃
nesciet filio die. dispensationẽ ẽ intelligit nõ
infirmitatẽ. nos filiũ ob id cũ die dicemus
nescire ne deus sit. cũ die pat' d̃ idcirco ĩ pnt̃
sua posuit ne adsciam huiãne cognitõnis eius
detet. et filio cũ intermiget nescire se dicẽs. nũc
tuzsũ. nõ se nescire rũdet sed eoz esse nescire
pr̃em uetu tpa nõ missã sua. ꝗ in pnt̃ posuisse
Iã cũ dies et momentũ mẽ tpm nomẽ sit nõ pt̃
uidere die et momentũ ẽ statuẽdi ĩ regnũ isel.
tpe ille q̃ restituit̃ ẽ ignorare Sz nos adm
telligentiã natuitat̃ sue. p̃ excepitõnẽ pnt̃
pnt̃ erudiens neq; se nescire rũdet et final
tatẽ tpis scientie nõ cessam esse demonstrans

Greg. in lib̃ periph̃ ꝗsion Epiphanij opu epis pred̃, solidus
dicit nosse finitq; iudicii nõ solũ p p̃sciam ꝗ etiã p experimentũ
pr̃ fidem p experimentũ cognosset iudicii hm̃, ĩ ipsa omẽ
iudicii dedit omnino qui pr̃ potest iudicare. dñs omne illud
dedit filio ẽ filius et sit et nesciat iudicii p̃sentia namq; sit
non experimento. et ideo experimento nesciat. q̃ nõdũ ne tpe
iudicii. hoc ẽ seiggrad̃ rephoz ab electis Sed vãoi
causẽ huiãne erat natue q̃ed adoz attinet infirmitate
ignorantia secretoq; cũ ĩ huiana tpe natum inspiciẽdo
pp̃ ita vera effecta esse confoz diuine sed sic et naure.